

[Indenrigsministeren.]

mæssige problemer og komme med forslag til en fremtidig administrativ opbygning af forureningsbekæmpelsen.

Vi har her i landet nu 58 embedslæger, og tendensen i de sidste mange år er gået i retning af, at det er et fuldtidsjob at være embedslæge. Deres opgaver er mangeartede, men omfatter også væsentlige forureningsmæssige opgaver på lokalt plan.

Som bekendt arbejdes der nu i det i oktober 1971 oprettede ministerium for forureningsbekæmpelse med en organisationsplan til forureningsbekæmpelsen i Danmark, både på det centrale og lokale plan. I disse overvejelser indgår både hygiejnekommisionens betænkning og det af forureningsrådet tilvejebragte materiale, indstillinger m. v.

Jeg har derfor fundet det rigtigst ikke på indeværende tidspunkt at fremsætte forslag om en ny embedslægelov, da embedslægerne opgaver og tilhørsforhold må løses i samarbejde med ministeren for forureningsbekæmpelse.

På denne baggrund skal jeg anbefale mit forslag om en udskydelse af revisionen af embedslægeloven i indtil 2 år til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing af fremsætte *forslag til lov om fremgangsmåden ved ændring af landets inddeling i kommuner og amtskommuner.*

Lovforslaget må ses som en konsekvens af, at den kommunale og amtskommunale inddelingsreform, der er iværksat med hjemmel i lov nr. 225 af 3. juni 1967 om revision af den kommunale inddeling med senere ændringer, lov nr. 233 af 4. juni 1969 om revision af den kommunale inddeling i Århus, Odense og Ålborg byområder samt § 2 i lov nr. 125 af 25. marts 1970 om ændring af lovgivningen om kommunale forhold, vil være afsluttet pr. 1. april 1972. Den til grund for reformen liggende lovgivning har hermed udtømt sine retsvirkninger, og de hidtil gældende almindelige procedureregler i landkommunallovens kap. III for gennemførelse af ændringer af den kommunale og amtskommunale inddeling må betragtes som forældede, idet de er udført på grundlag af det tidligere eksisterende kommunale system. I overensstemmelse

med et i førnævnte lov af 25. marts 1970 indeholdt påbud har regeringen herefter udarbejdet nærværende lovforslag, der skal tjene til afløsning af landkommunallovens hidtidige procedurebestemmelser.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget er der lagt vægt på resultatet af den i folketinget i maj måned 1971 afholdte debat om opgave- og byrdefordelingen, hvor der konstateredes bred tilslutning til, at den gennemførte nye kommunale inddeling må ligge fast, men hvor det dog blev præciseret, at dette ikke udelukker gennemførelsen af enkeltstående ændringer i fremtiden.

Regeringen er enig i det hovedsynspunkt, at den kommunale inddeling i princippet ligger fast, og jeg skal derfor fastslå, at det foreliggende lovforslag ikke er udtryk for et oplæg til en ny samlet inddelingsreform, men alene indeholder regler for, hvorledes fremtidige ændringer i den gældende inddeling skal kunne foretages. Det restriktive sigte er tilgodeset på to måder i lovforslaget. Dels skal alle ønske om en ændret inddeling bedømmes på grundlag af de almene kriterier, der har ligget til grund for den nu afsluttede inddelingsreform, dels skal spørgsmålet om større ændringer i den kommunale inddeling forelægges for et særligt folketingsudvalg, uden hvis godkendelse en sådan ændring ikke kan fremmes. Denne procedure skal sikre, at folketinget til enhver tid har den fornødne kontrol med, at der ikke administrativt foretages ændringer i kommuneinddelingen, som på afgørende måde vil ændre grundlaget for den fortsatte gennemgang af opgavefordelingen mellem staten, kommunerne og amtskommunerne. Samtidig er det imidlertid tilstræbt at gøre den foreslåede procedureordning så fleksibel, at der under forudsætning af den fornødne tilslutning fra folketingsudvalget åbnes mulighed for at imødekomme et eventuelt fremtidigt behov for selv indgribende ændringer i den kommunale inddeling. Der ved skulle man — uden at prisgive det restriktive sigte — kunne undgå, at der som følge af manglende ajourføring skabes behov for en ny almindelig inddelingsreform.

Lovforslagets ordning er i øvrigt i hovedtræk, at de helt små grænserereguleringer som hidtil kan afgøres af indenrigsministeren på egen hånd. Alle øvrige sager om grænseændringer, der er rejst af en kommunalbesty-